

Inkoppertje

‘Hier Klaas, voor jou op rechts’, roept Rachid.
Rachid schiet de bal vanaf het middenveld naar voren. Klaas begint te rennen en komt precies op het goede moment onder de bal.
Hij springt hoog op en kopt de bal in de richting van het doel.
Op het moment dat de bal zijn hoofd raakt, weet hij dat het goed zit.
Die bal gaat naar de linker bovenhoek.
Zijn specialiteit, onhoudbaar voor de keeper. Yes!

De nieuwe trainer staat achter het doel in zijn handen te klappen.
‘Mooi’, roept hij naar Klaas. ‘Je doet je naam eer aan, man. Klaas Kop!’
Klaas lacht.
‘Die heb ik eerder gehoord, coach’, zegt hij.
De trainer lacht nu ook.
‘Ja, dat zal wel’, zegt hij. ‘Het is ook echt een inkoppertje, als je Klaas Kop heet, hahaha.’
Dan zwaait hij naar de andere jongens van het eerste elftal van Hercules.
‘Kom’, roept hij. ‘Douchen en je sportkleden in de wasmand gooien. Ik houd van *orde*.
En dan naar het clubhuis. We moeten de opstelling voor zondag nog doornemen.’

De trainer loopt met Klaas mee naar de kleedkamers.

‘Wat een geweldig team zijn jullie’, zegt hij tegen Klaas.

‘Ik wist dat Hercules een goede ploeg was. Daarom wilde ik hier ook zo graag werken. Maar nu zie ik dat jullie niet alleen een goede ploeg zijn, maar ook een fijn team.’

Klaas knikt.

‘Ja, gaaf hè?’, zegt hij. ‘Ik voetbal al mijn hele leven bij Hercules.’

Ik ben als jongetje van zes begonnen. Ik ben hier dus al elf jaar.

Ik ken iedereen op de club. Het is net een grote familie.

Eigenlijk wil ik hier ook helemaal niet weg.’

‘Eigenlijk?’, vraagt de trainer verbaasd. ‘Wat bedoel je? Heb je plannen om naar een andere club te gaan?’

Klaas voelt dat hij rood wordt. Dat had hij niet moeten zeggen.

Het moet een geheim blijven dat hij van plan is om weg te gaan bij Hercules.

Hij haalt zijn schouders op en zegt een beetje verlegen:

‘Ik zou wel naar een eredivisieclub willen, over een tijdje.’

‘O’, zegt de trainer. ‘Daar weet ik niets van. Heb je dat met je oude trainer besproken?’

‘Nee.’ Klaas voelt zich ongemakkelijk. Dat gebeurt hem nou altijd. Hij praat veel te snel zijn mond voorbij. Hij is niet goed in het bewaren van geheimen.

En in veel andere dingen is hij ook niet goed. Alleen voetballen, dát kan hij.

‘Vergeet het maar’, zegt hij dan tegen de trainer.

‘Voorlopig blijf ik gewoon bij Hercules.’

Ik heb het erg naar mijn zin hier.

Maar misschien komt er ooit een kans, in de toekomst ... Je weet het nooit.’

‘Nee’, reageert de trainer. ‘Je weet het nooit, dat is waar.’

Maar het zou een groot *verlies* zijn voor dat fijne team van je.’

Rommel op zolder

Na afloop van de training loopt Klaas naar zijn fiets. De meeste andere jongens zijn met de auto. Zij lopen naar het parkeerterrein. 'Dag Klaas', roepen ze. 'Tot morgen.' 'Ja, tot morgen', antwoordt Klaas. Hij voelt zich nog steeds een beetje ongemakkelijk. Hij hoopt maar dat de trainer zijn mond zal houden tegen de jongens van zijn elftal. Als die weten dat hij weg wil, dan zal de hele sfeer veranderen.

'Denk aan de code, hè', zegt Rachid lachend. Hij slaat Klaas op zijn schouder, terwijl hij met zijn scooter langsrijdt. 'Nul dertig, bal komt hoog voor op rechts', zegt Klaas lachend. 'Ik weet het, hoor.' 'Ja en nul veertig, bal hoog op links', roept Rachid over zijn schouder terug. Dat hebben ze net afgesproken, die codes, op aanraden van de nieuwe trainer. 'Anders weet de tegenstander precies wat jullie van plan zijn', legde hij uit.

Klaas wil op zijn fiets stappen, als iemand twee handen voor zijn ogen houdt. 'Raad eens wie?', klinkt een lachende meisjesstem. Natuurlijk weet Klaas meteen wie dat is: zijn vriendin, Chantal. Maar het is leuker om net te doen alsof hij geen idee heeft.

'Eh ... Romy?', raadt hij. 'Wie is Romy?', Chantal haalt meteen haar handen weg. Klaas draait zich om. 'Romy is een heel leuk meisje, dat altijd naar al mijn wedstrijden komt kijken', zegt hij. 'Maar niet zo leuk als jij, hoor.' Hij trekt Chantal naar zich toe en kust haar. 'Wat lief dat je me komt halen', zegt hij. 'Fiets je met me mee naar huis?' Chantal heeft een rimpel boven haar neus. Dat betekent dat ze kwaad is. 'Is Romy daar ook?', vraagt ze. Klaas schiet in de lach. 'Doe niet zo flauw, Chant', zegt hij. 'Je begrijpt toch wel dat er helemaal geen Romy is. Ik wist meteen dat jij het was. Ik wilde je alleen maar plagen.' 'Mmmm', broemt Chantal. Ze is nog niet helemaal overtuigd, maar de rimpel boven haar neus is verdwenen. Klaas slaat een arm om Chantal heen. 'Vind je het leuker om samen iets te gaan drinken?', vraagt hij om het goed te maken. 'Bij "Rommel op zolder"?'

'Rommel op zolder' is een jongerencafé, boven een oude garage. Het is het café waar de spelers van Hercules vaak komen. Het is ook de plaats waar bijna alle spelers *aan* hun vriendin zijn *gekomen*. Want 'Rommel op zolder' is populair bij meisjes die op zoek zijn naar een voetballer.